

Audio kázeň

<https://pcero.sk/knazi-sk/mp3/20220306.mp3>

Žijeme v časoch, ktoré tu u nás na Slovensku ale aj v Európe neboli viac ako 75 rokov. Žijeme v čase vojny, ktorej súčasťou je hrozba, že sa môže stať globálnou. A hoci nám zatiaľ nad hlavami nevybuchujú bomby, vojna sa nás dotýka. Doplácame na ňu, lebo žiaľ, taká je pravda: vojna je zlá pre všetkých. Dnes keď píšem toto zamyslenie, okolo mňa sa hovorí: je siedmy deň vojenského útoku...Sú ľudia, ktorí sa zamýšľajú a debatujú; a potom konajú. Ale sú aj takí, ktorí sa nezamýšľajú a debatujú. O tom, kto je ten dobrý a kto je zlý. Ponúkajú sa všelijaké čiernobiele verzie videnia sveta. Aby sme neboli zo všetkých tých debát ale najmä zo snahy konať dobro unavení (zdá sa, že to bude na dlhšie ako čakáme), poďme spolu premýšľať o tom, čím sa nám prihovára Božie slovo 1. pôstnej nedele v tomto nepokojnom čase. Hovorí ako vždy aktuálne a veľavravne o zápase dobra a zla. Pozýva nás znovu vstúpiť do príbehu Ježiša z Nazareta, ktorý bol nedávno pokrstený v Jordáne a naplnený Duchom Svätým. V Evanjeliu podľa sv. Lukáša čítame:

„Ježiš sa vrátil od Jordánu plný Ducha Svätého. Duch ho vodil štyridsať dní po púšti a diabol ho pokúšal.“

Lk 4, 1

Čakali by sme, že po skúsenosti krstu v Jordáne, po skúsenosti naplnenia Duchom Svätým, začnú pre Ježiša časy pokoja a prosperity. Že sa mu všetko v živote začne dariť, ľudia mu budú rozumieť a všetci ho budú mať radi, skrátka prechádzka ružovou záhradou. A bum, takto to nie je. Ten Duch, ktorý Ježiša naplňal, ho vyviedol na púšť. A to nie len tak na výlet, na nejakú exotickú turistiku, ale na dlhšiu dobu. A po púšti ho aj vodil. A hoci bol vedený týmto Duchom, Duchom Božím, zároveň, v tom istom čase, bol jeho nechceným spoločníkom iný duch, diabol a ten ho pokúšal. Je to zvláštne, lebo si uvedomujem, že to pokúšanie nebolo len na záver toho „púštného obdobia“, v tých 3 rozmeroch na ktoré sme už navyknutí, o jedle a nasýtení, o moci a o službe a tiež o sláve a duchovne. To pokúšanie tu bolo a aj je prítomné stále. Narážame naň deň čo deň. Keď každý deň zápasíme o správne rozhodnutia vo svete, v ktorom sa prelínajú možnosti, ktoré nikdy nie sú len ideálne dobré. Keď máme pred sebou ľudí, ktorí nikdy nie sú len tí zlí alebo dobrí. A nakoniec keď kráčame každý so sebou samým, so svojimi talentami aj zraniteľnosťami. Dnes nám Boh pripomína, že Zlo ako zdroj akéhokolvek zla nikdy nespí, stále pracuje. Pracuje proti človeku a žiaľ aj spolu s človekom. Ale rovnako nespí ani Boh, náš Otec. Aj on stále pracuje. Pracuje pre človeka a tiež spolu s človekom. A my sa snažíme pridať na tú správnu stranu.

Všimnime si niekoľko detailov práce zla, ktoré vždy začína pokúšaním. Prvý detail: spochybňovanie pravdy. Je daná nejaká realita, ale Zlo sa ju snaží spochybniť akýmkoľvek spôsobom. V Ježišovom prípade to bolo spochybnenie toho, čo povedal Boh. V hlase z neba

zaznelo: Ty si môj milovaný Syn. Spochybnenie vyznieva ako otázka: ktovie, či je to naozaj tak? Či je to pravda, či si naozaj Boží syn. A tento jed spochybňovania poznáme už z raja, zo skúsenosti prvých ľudí Adama a Evy. Dobre známa veta ktorá začína tým podlizujúcim sa slovom: Naozaj... Naozaj vám Boh zakázal jesť zo všetkých stromov záhrady? Rozumejme sa dobre. Spochybňovanie toho, čo už vieme a aj seba spochybňovanie, ktoré sa deje v pokore, častokrát s humorom môže v nás živiť túžbu ísť ďalej. Ale krivenie pravdy cez konšpirácie a hoaxy sa dnes stalo profesionálnym povoláním. Šírenie spochybňovania, ktoré je vedené populizmom a nenávisťou nám ako jed otravuje život v dnešných časoch.

Druhý detail: aj Zlo vie človeka vyzdvihnúť, dať mu nadhľad nad vecami; ale nie preto aby slúžil, lež preto aby mocou ovládal druhých. Niekedy si myslíme, že to len tí dobrí vidia svet v perspektíve, rozumenú tomu „veľkému obrazu“. A zisťujeme že nie, dá sa k tomu prísť aj cestou zla ale protihodnotou bude, že sa staneme otrokmi toho zla, ktorému sme uverili. Že začneme zlo používať ako jednu z metód ako tvoriť a spravovať svet.

Tretí detail na ktorý chcem poukázať je to, že Zlo nemá problém prichádzať za nami ľuďmi aj na „sväté“ miesta, ktoré sme vybudovali. Diabol zobral Ježiša do Jeruzalema, do svätého mesta. A nielen tam, dokonca ho vzal do chrámu, do domu modlitby. Aj dnes zlo prebleskuje tam, kde sa vo viere aj v náboženskosti aj v duchovnosti objavuje namiesto Božej slávy oslava človeka. Často ospravedlňovaná náboženskou rétorikou.

Aby sme si to vyvážili, povedzme si tri povzbudenia z dnešného stretnutia s Božím slovom.

Boh Otec nás v Ježišovom príbehu učí veľkej pravde, že proti každému pokušeniu sa dá a oplatí bojovať. Že On nás nielen povzbudzuje ale chce byť pre nás silou neochabovať, hoci pokušenia sú a budú každodenné.

Nemusíme byť pasívni a vyhovárať sa, že sme ešte nenašli tých, ktorí sú ideálne dobrí a na ich stranu by sme sa potom prípadne pridali. Ideálne dobrý nie je nik, iba Boh. Keď budeme na takýchto ľudí čakať, nikdy sa nedočkáme. Nezostávajme v snahe konať dobro sami.

A do tretice: my sami sme pozvaní si vo viere pripomínať našu krehkosť. Aj to, že náš život je plný omylov a slabostí, a predsa nás Boh nechá prichádzať pred svoju tvár. Denne nám obnovuje život, aby sme uprostred skúšok videli Božiu dobrotu, ktorá sa rozosieva do tohoto sveta. A aby, keď prijmemo jeho pozvanie, sme sa stali sami spolupracovníkmi na rozosievaní dobra. To je vlastne aj pozvaním posolstva pápeža Františka do tohtoročného pôstu. Pápež František nás pozýva slovami sv. apoštola Pavla: „Neúnavne konajme dobro, lebo ak neochabneme, budeme v pravom čase žať. Ten pravý čas nie je len nejaký „chronos“, teda čas, ktorý meriame hodinami. Skôr je to čas, ktorému rozumieme výrazom „kairos“, teda čas milosti, chvíľa záchranu. A ten my ľudia nemáme v rukách. To čo v rukách máme je, aby sme oň zápasili spôsobmi, ktoré sú čo najmenej kontaminované zlom. V čase, ktorý je nám daný. Tak nám Pán Boh pomáhaj.

1. pôstna nedeľa rok C

Dominik
Markoš, farár na Sliachi

The post [1. pôstna nedeľa rok C](#) appeared first on [Kňazi.sk](#).

(Zamyslenie prevzaté zo stránky [knazi.sk](#).)